

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole spetsiaalselt kaitseotstarbeliste materjalide ja kaupade 1. jaanuarist 1998 kuni 30. maini 2000 toimunud impordiga seoses kindlaks määranud ja komisjonile kättesaadavaks teinud omavahendeid ja ei ole neilt maksnud intressi, on Portugali Vabariik rikkunud määruse nr 1552/89⁽¹⁾, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, artiklitest 2, 9, 10 ja 11 tulenevaid kohustusi ajavahemikul 1. jaanuarist 1998 kuni 30. maini 2000 ja pärast seda määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000⁽²⁾ vastavaid sätteid.
- 2) mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et EÜ artiklist 296 tulenevalt ei ole liikmesriigil lubatud kehtestada kaitseotstarbelise materjali tollimaksuvabastust, kuna sellise maksude sissenõudmist ei saa pidada liikmesriigi oluliste julgeolekuhuve ohustavaks.

Kuna Portugali Vabariik ei ole esitanud konkreetseid põhjendusi, miks tollieeskirjadest kõrvalekaldumine on tema oluliste julgeolekuhuvide seisukohalt vajalik, on Portugali Vabariik rikkunud EÜ artiklist 26 ja ühenduste tolliseadustiku⁽³⁾ artiklist 20 ning seega ühisest tollitariifistikust tulenevaid kohustusi.

Lubamatu on, et liikmesriik taganeb omapoolsetest ühenduse eelarve solidaarse rahastamise kohustusest, viidates vajadusele rahastada oma kaitsealaseid kulutusi odavamalt.

Kui eeskirju ei täideta, peavad kõik liikmesriigid vastutama selle majanduslike tagajärgede eest ja kohaldama süsteemi, kus "RKT-vahenditest" korvatakse traditsiooniliste omavahendite ja käibemaksu maksmise järel jäänud puudujääk. Hea finantsalduuse põhimõttest ja võrdsuse ja vastutuse aluspõhimõtetest kinnipidamine eeldab, et liikmesriigid, kes on põhjustanud omavahendite puudujäägi, vastutavad selle tõttu ühenduse eelarvele tekitatud tagajärgede eest ja maksavad seetõttu puuduolevad summad vastavuses maksmata jäänud summadega.

Kõnealune tollimaksu maksmata jätmine kestis 31. detsembrini 2002, kui arvestada, et määrust nr 150/2003⁽⁴⁾ hakati kohaldama 1. jaanuarist 2003. Alles sellest kuupäevast alates võis teatavatel tingimustel peatada teatavate relvade ja muu sõjaväevarustuse imporditollimaksud.

Portugali ametiasutused oleksid pidanud kooskõlas määruse nr 1552/89 artiklitega 2, 9, 10 ja 11 ja määruse nr 1150/2000

vastavate sätetega sellelt impordilt makstud tollimaksu kohta pidama arvestust tollieeskirjadega ette nähtud korras ning kindlaks määrama ja komisjonile kättesaadavaks tegema sellest tulenevad omavahendid. Kuna tollieeskirju on rikutud, tuleb ühendusele maksta puudu olevatele omavahenditele vastav summa. Sellele summale lisatakse intress vastavalt määruse nr 1150/2000 artiklile 11.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ (EÜT L 155, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 22. mai 2000 määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 150/2003, millega peatatakse teatavate relvade ja muu sõjaväevarustuse imporditollimaksud (EÜT L 25, lk 1).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 27. jaanuari 2006. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-42/06)

(2006/C 74/15)

(kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 27. jaanuaril 2006 hagi Belgia Kuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on B. Stromsky, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik on pealinna Brüsseli piirkonnas kehtestanud prügikotte tootvate ja/või turustavate füüsiliste või juriidiliste isikute tunnustamise korra, mille üksikasjad on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega, siis on ta rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 28 ja 30 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Prügikotte tootvate ja/või turustavate füüsiliste või juriidiliste isikute tunnustamise korda ei ole ühenduse tasandil ühtlustatud.

Sellisel juhul tuleb siseriiklikke õigusnorme, millega kehtestatakse prügikotte tootvate ja/või turustavate füüsiliste või juriidiliste isikute tunnustamise kord, hinnata pidades silmas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 28–30.

Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib pealinna Brüsseli piirkonna 15. juuli 1993. aasta jäätmete kogumise määruse artiklis 10a sätestatuga sarnane eelneva loa andmise menetlus piirata kaupade vaba liikumist.

Selleks, et selline eelneva loa andmise menetlus oleks kaupade vaba liikumise põhivabaduse seisukohast õigustatud, peab see olema suunatud ühenduse õiguses tunnustatud üldisest huvist lähtuva eemärgi saavutamisele ja olema kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ehk sobima taotletava eemärgi saavutamiseks ega minema kaugemale selle saavutamiseks vajalikust.

Komisjon mõistab, et tunnustamismenetlus on suunatud üldisest huvist lähtuvate töötajate tervise kaitse ja keskkonnakaitse eesmärkide saavutamisele.

Komisjon arwab siiski, et antud juhul ei ole määruse artiklis 10a sätestatud tunnustamismenetluse üksikasjad kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kuna see ei ole hõlpsasti ligipääsetav.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 30. jaanuaril 2006. aasta esitatud hagi Tšehhi Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Kohtumenetluse keel: tšehhi)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 30. jaanuaril 2006 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Tšehhi Vabariigi vastu. Hageja

esindajad on L. Jelinek ja W. Wils, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infõühiskonnas⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitatud, siis on Tšehhi Vabariik rikkunud selle direktiivi järgnevatest sätetest tulenevaid kohustusi: artikli 3 lõige 3; artikli 6 lõige 1 osas "mis tahes tõhusatest tehnilistest meetmetest kõrvalehoidmise vastu, kui asjaomase teo sooritanud isik on või põhjendatult peab olema teadlik taotletavast eesmärgist"; artikli 6 lõige 3; artikli 6 lõike 4 lõiked 1, 4 ja 5; artikli 7 lõike 1 teine lõik; artikli 7 lõige 2; artikli 8 lõige 2 osas "samuti artikli 6 lõikes 2 nimetatud seadmete, toodete ja komponentide konfiskeerimist"; artikli 8 lõige 3; artikli 10 lõige 1; ja artikli 11 lõige 2;

2. mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 1. juulil 2004.

⁽¹⁾ EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. veebruari 2006. aasta hagi Hispaania Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. veebruaril 2006 hagi Hispaania Kuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on F. Simonetti ja S. Pardo Quintillán, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.